

கணபதிதுணை

பாண்டிநாட்டில்

பொதியமலைச்சார்பில்

விராட்டிருடமஹாரிஷிபூசிட

பாபவிநாசத்தலத்தில்

எழுந்தருளிய

894. 811
2564

உலகம்மன்

கலித்துறையந்தாதி.

விக்கிரமசிங்கபுரம்

நமசிவாயக் கவிராஜரவாகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

நிருக் கைலாசபரம்பனாத்திருவாவடுதூறயாதீனத்து

தெக்கணங்காறுபாறு ஸ்ரீ பன்னிருதைச்சுவாமிகள்

ஆஜ்ஞையின்படி

ஷை விக்கிரமசிங்கபுரம்

முனந்தகிருஷ்ணக்கவிராஜரால்

பரிசோதித்து

ஷையூர்

வ. சங்கரலிங்கம் பிள்ளைபால்

அம்பாசமுத்திரம் பாரதிவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிவிக்கப்பட்டது. சுபானுவருஷம்.

இரண்டாம்பதிப்பு. இதன்விலை அனா 4.

விளம்பரம்.

இசுலாமிப்பதுயாதெனின்
இந்நூலாசிரியரவர்களாலியற்றியது பரிபந்தத்தால்
சேர்ந்தஇன்னிசைகடலிப்பா
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி சிங்கைவெண்பா உலகம்மன்
பிள்ளைத்தமிழ் முதலியபுத்தகங்களினியச்சிடப்படும்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகம்மை கலித்துறையர் தாதி.

காப்பு

முந்தாதவேதப் பொருளாகுஞ் சிங்கைமுதல்வியுல
கந்தாதி பாடவருள்செய்யுமே யெந்தையார்சடைமேல்
யிர்தாதி மாகர சந்திர னோகைபிடித்திதழிச்
செந்தாதி னாலோர் சிவப்பேற்றுந்தாழ்கைசெவிகளிறே.

நூல்

உலகே பொதிய மலைப்பா ரிசரின்றுலாவுசமங்...
கலகே கயநடங் கண்டிருப்பாயிருக் காதிமறைப்
பலகேள்வி யுண்மைப் பொருளேயுன் பாதம் பணிவனப்பால்
விலகே னெறியை விலக்கேன் வினையை விலக்குவையே.(க)

விலக்குந்தரமல்ல வோயைம் புலாதிக்கும் வேள்படைக்கும்
இலக்குந் தாமியனு மென்னெஞ்சு மோநெட் டிருவவழிதேன்.
கலக்கும் பொருறைத் துறைமுக் களாவையன் கைபுனைநீத்
திலக்குங் முழுலையாதிதுவோநின்றிருவுள்ளமே(உ)

உள்ளத் திறங்க னுலகே யுனக்கிங் கொளிப்பதென்ன
கள்ளத் திறங்களென் கன்மமன் றோநிட்டகாங்கமனப்
பள்ளத் திறங்குமுன் னுற்பல தாணாக்கு பாதநீரீர்
வெள்ளத் திறங்குவ தெந்நாள் சனை விடாய்கெடவே.....(ஈ)

கெடுவா யெனையுங் கெடுப்பாய்மருண்டு கிலேசம்வந்தால்
படுவாயுன்னோடுபடுபவ ரார்வினைப் பாசநெஞ்சே
கடுவாயென் னம்மை யுலகா ளிடத்தின்பு லேண்டிலன்பு
நடுவாயவள்வத நாவாய் சனைநடுக்கெடற்கே.....(ச)

கடலூர் தாங்கமுப் போதுவென்ற கன்மமும்பா. *
முடலூர் தொடர்ந்த வுறவென்சொல் கேளுது கோடிநழி *
மடலூங் குலைந்து பதுவூற்ற வெந்தை மதிச்சுண்டமேல் *
படலுஞ்சிவந்த பத்ம்பாடி யுன்னையும் பாடியுமே (௫)

பாடுங் கவிக்கிரங்கா புல கேட்கோடும் பாவிக்குநீ *
கூடும் புசிப்பன்றிக் கூட்டுவை யோதன்னைக் கொண்டிசுப்பி *
யோடுந்தனையு முழைத்திங் காவிவ் வுயிரகன்றால். *
வாடும் பிரகிந்த மண்ணோ டுதுதியிம் மண்ணுடம்பே.....(௬)

மண்சொள்ளு மோவந்த விண்சொள்ளு மோரின் மதிழநர்மனத் *
தெண்சொள்ளு மோவிலே தேதோவதிகய மெண்ணியெண்ணிப் *
புண்சொள்ளு மோர்புன் மதியேனுங்காணவிப்போதி ண்டு *
கண்சொள்ளு மோவுல கேயின்று நீநின்றட்டளகே.....(௭)

கட்டிய செம்பட்டு முச்சு ரமுரின் கணவரைப்போய்த் *
தெட்டிய கண்ணுந் திருத்தோடுந் தோளுந் தெரித்தாருக் *
கொட்டிய மென்மலர்க் கூந்தலுந் தாந்தக் குழம்பலம்ப. *
முட்டிய கொங்கையு மாயுல கேவந்தென் முன்னிற்வே... ..(௮)

நிற்கும் பகிரண்ட மெல்லார் சுகர்த்து நிர்த்தாளிபடப் *
பொற்துன்ற மும்பொடி யாகநீ ர் ருடும்புனிதர் மமை *
விற்குங் கடைக்க னுலகேயுன் மாய விபாச வுண்மை *
கற்கும் பெரியரல் ளாற்கிவி யேனெந்நன் காண்பதுவே.....(௯)

காணக் கிடைத்தது நின்றிருக் கோலமென் கள்ளமனம் *
பூணக்கிடைத்ததுன் பொன்மலர்த் தாளுந்னைப்பேற்றி செய்து *
பேணக் கிடைத்ததுலகெனும் பேர்பெற்றபேறுகண்டு *
நாணக் கிடைத்ததொன் தம்மா வதையென்ன நான்சொல்பதே (௧௦)

சொல்லப்படாதுலம்மரின் பேபொழிற்குற்றமப்பால் *
செல்லப்படாதுதிசைத்துநின் தேன்பற்றிச்சு ற்றுளியா *
கல்லப்படாதகரும்பாறை நெஞ்சைக்கடைத்தினிமே. *
வெல்லப்படாதெழுமோ காந்தகாரத்தை வெல்லுவையே.....(௧௧)

வெல்வா யென்னம்மையருளாற் புலன்களை வேங்கைகண் *
புல்வா யெனவஞ்சம் புன்மைநெஞ்சேபிறைபோலேயிற் *
வல்வா யமன்வரும் போதுலகேயென்றுவாய்திறந் *
சொல்வாய் விழிக்கினுஞ் சோர்வாயிறக்கினுந் தும்மினுமே.....(௧௨)

ஹம்முங்கனன்முத் தலைச்சுலபாணெநஞ் சுக்குன்வைத்துச்
செம்மும் புகையர் நிரலிய மாமுன்சிலம்படிநய
விம்மும் புளக த்தனத்துலகேயென் மிடறுநைத்
கர்மும் படியித் தனைநாட் கதறியுங்கண்டிலனே (௧௩)

கண்டத்தி லேயன்று சற்றே கறுத்த கறுப்பரேலா
துண்டத்தி லேசெஞ் சுடர்காட்டுபாதத்தனை மீணைய
அண்டத்தி லேகண்ட தெல்லாமென் னம்மைபடி யர்தங்க
பிண்டத்திலேகண்டிருப்பார்கற்பாந்தரம்பிண்கனிடவே (௧௪)

பின்னிட்டுகொந் தளபாரத்தின்மலைப்பிரசமுண்
தென்னிட்டவண்டின்சினாக்காற்றுமுர்ச்சனை தீர்க்கவந்
முன்னிட்டுநின்றென்னுயிர்விடுங்காற்பத முந்தருவா
என்னிட்டமிங்கிதுலகேயுனக்கிட்டமெப்படியே (௧௫)

எப்படி நீதுணை செய்குவை யோவறி யேன்பிழைத்
தப்படி யேனிச்சனனத்திலேகன் னத் தக்ககன்று
அப்படி யேழுபிறப்பினுஞ் சூழும் லாற்பகட்டு
கப்படி யூர்திக்கென் மேலே லெழுங்கருந்தரவே..... (௧௬)

(ணனே)

தரமோசென் னுண்டிப்பொருட்டாற் பிறர் வையத்தாழ்ந்து
மாமோவிங் கெப்படிக் கேட்பதம்மாவிர்த வாழ்க்கையென்
திரமோபுன் சன்மமினிப் போது நீவைத் திருந்ததி
பரமோயன்பொற்பதந் தாவுல கேபடும் பாடறிந்தே..... (௧௭)

அறியாத தொன் றை யீறிந்தனு பூதிவந்தானந்தமாய்
பிறியாது நன்ற பரபஞ்சமெல் ளாந்தள்ளிப் பிலனை யொன்று
சூறியாதிருந்தாணக்காணவிடிற் பிழைக்கும்படிக்கோ
நெறியாது நீ கண்டதுண் டோவு லகேசொன்னு நீயெனக்கே.. (௧௮)

எனக்கே சகாவுணையன்றியுண் டோவென் றிருளெறிக்கு
கனக்கே சபாரக் கரும்பை நெஞ்சேயொருக் கானனைத்தா
தனக்கே சரீரம் பகுந்தானை வாழ்வித்த தாயெளிவ
துனக்கே சகாயம் புரிவானோர் சிற்பத முன்பதமே..... (௧௯)

பகமென்ற தாமரைப் பூவுக்கு ளாறு பதச்சுரும்பா
இதமென்று பேரயிருந்தாயிலேயேமுடையாக்கையைய
புதமென்று தாயுலகைப்பணியாதென்ன புத்தியிதை
சுதமென்று நீகெடுத்தாய்மனமேயெனைச்சந்ததமே (௨௦)

உலகம்மை கலித் துறையறநதாதி

சந்தன பாரத் தனம்பிதி ரோடத் தமிழ்மறைச்சு ம்
பந்தன வாவறப் பால் கொடுத் தாய்விருப் பாநிக ள
பெந்தன மாமிச் சடங்கடு காட்டுப் பெருநெருப்பு க்
கிந்தன மாகத் தமிழ் நெஞ்சு மிருந்தனமே..... (உச)

தனத்தாசை யுண்டது நின்பூனை யெண்ணிச்சம்சனங் க
ளினத்தாசை யுண்டது அக்கல பு லெண்டிரகசியவு ம்
பனத்தாசை யுண்டது சிற்பதங்காமித தபாதகனே ன்
மனத்தாசை யிவ்வள வம்மா வுலகுண்டமாநக்கையே..... (உஉ)

தங்கங் குழைத்த முலைத்தாள மொற்றித்தனிக்குழை யா
னங்கங் குழைத்தவெ ன்னம்மா சற்றேனுமகங்குழையா ப்
பங்கங் குழைத்த புனல்போற் கலங்கிப் பரந்ததிரி ந்
தெங்கெங் குழைத்து வளர்ப்பதென் சாண்குழியிம்மட்டுமே. (உங)

மட்டுண்ட தென்னை வெண்டாம் பிறர் தலைவாயிற் போய்த்
தட்டுண்டலைந்து தடுமாறித் தீவ்னைச் சங்கிலியா ல்
கட்டுண்டதென்ன சொல்வெனுலகேயொருக்காலு பெய்த்தோர் க்
கிட்டுண்ட திங்கிலை யெற்றுண்ணொண்டட்டதன் லெருண்டே. (உச)

இன்னம் பராமுகமேனடியார்சு பேனச்சுமேன் ன
பின்னம்பராபரித் தாற்பிழை யோமனப்பேய்க்கிசைய ப்
பொன்னம் பராபரை நஞ்ஞபென்றே சிற்புத்தடென் ன
முன்னம் பராபரத்த சங்கீதமொழிக்கரும்பே..... (உரு)
(பே)

கரும்போ வெனுஞ்சொல் லுலகேயென் விண்ணப்பந் கள்ளரும்
யரும்போ வ்வெனல் சொல் மொழிவதனை நேருற்ப்பாலிரகை ம்
வரும்போ விருந்ததும் வாராதேவை பத்பருண்டே ன்
இரும்போ விரும்பல்ல வோ வறிமேனுன் னதையத்தையே (உசு)

இதையத் தெறித்த விறண்மாற்றிநின்னரளின்னிர ன்
யுதையத் தெறித்த வெய்யிலொகடுபேநில லு குழறுகா ல்
புதையத் தெறித்த மதுக்கொன்றையார்தபபுரிசடைக் கா
டதையத் தெறித்த பத்ததா லைக்குமரும் பிடியே..... (உ௭)

பிடிபட்ட தன்னுன் சொருபத்தி யானம் பிறந்துபிற ந்
தடிபட்ட சன்மமென் நாட்படு போகின் றதிர்படும வ்
விடிபட்ட வெவ்வர வென்னகொந் தேனுல கேயெனக்கி ப்
படிபட்ட துன்ப மினிப்போது நீமுகம் பார்த்தருளே (உ௮)

அருளுக்குத் தென்மலைச் சந்தனச்சார லகண்டிதசி ற்
பொருளுக்குச் சிங்சு புரத்துல காளுக்குப் பூங்குழவி ன்
சுருளுக்குப் பைமயறோற்கின் றுளுக்குத் தொண்டுபட்டு ம்
இருளுக்குச் சிந்தையிடைப்படு மேலுண்மை பென்படுமே... (௨௬)

படுக்கின்ற கண்ணியிற் பட்டிபட்ட புறவைப்போ ல்
எடுக்கின்ற சன்மத் திடைப்பட்டுவினி லிகபரமு ன்
கெடுக்கின்ற கன்மங் கெடுப்பதென் றோவன்ப கேட்டதெல்லா ன்
கொடுக்கின்ற சுற்பகக் கொம்பேயசலக்குலவலலியே..... (௩௩)

குலவல்லிமேனை குமாரத்தி முரற் குறுமுனை ரி த்
திலவல்லி குடகச் செந்தாரத னேருதுபைந் தேங்கமழு ற்
பலவல்லி தாமரைப் பூவல்லி மெல்லப் படக்கன்றுதா ன்
நிலவல்லி குடமலையா சலப்பக்க நின்றபொன்னே..... (௩௪)

பொன்னுசையுமடப் பூவைய ராசையும் போலநில த்
தின்னுசையுமெனக் கின்னுசையும்தற மேதுபெய்வே ன்
உன்னுசை மேற்கொண்டுவாழ்முக்களாவன யோகியென்போ ன்
தன்னுசை நோய்க்கு மருந்தே லையாண் சவுந்தரியே (௩௫)

தரியே னுன்பேரன்றி மற்றவர் பேராயுச்சன்னிதியை ப்
பரியே னினியிந்தப் பேயேன்பிறவி பிறந்திற் து
நரியே வறுமைக் கென்ஞெய்வேன் றவர்பின்பு சென்றுப ரி
கரியே னுலகம்ம வேறென்னவேண்டக் கடவதுவே (௩௬)

கடவுங்கடுகடைக் கார்மேதி யூர்திதன் கையிலக ப்
படவுங்ஹெவுங் கடப்படு மோவிண் பகேதிபோ ப த்
நடவும் பவளச் சடையா னலர்ந்தசெந் தாமரைத் தை
தொடவுஞ் சிவந்த பதத்துலகானைத் துதிசெய்துமே..... (௩௭)

துதிசெயுந் தொண்ட னெனக்கேழுமுதுந் துணைச் செய்துமே ல்
விதிசெயுந் செய்கை வெறுஞ்செய்கையாய்விடவேறுசெய் து
கதிசெயுந் தன்பகங் காட்டுங்கொலோதரங் கப்பொரு னை
நதிசெயுங் கம்பலை நீங்காத சன்னிதின் னுதலே..... (௩௮)

துதலைக்கிழித்துப்புறப்பட்டதீக்கொலைநோக்கின்று மு
முதலைக் தமிழ்ச்சிங்கை முக்களவிசனை மோகஞ்செய்யு ன்
திதலைக் குறும்பைக் கரும்பேயுன் பல்லவச்சில்லரிப்பூ ன்
குதலைச் சந்தனைப் பதங்களுக்காட்டுங்கொண்டனனே... (௩௯)

கொண்டே னுளத்துல் கம்மரின்னாபுரக் கோகனை ந்
கண்டே நெருவருங்காணுதகாட்சியைக்கற்பகப்படு ந்
தண்டெனு கர்ந்துகவி துங்கு மோர்ச்சுசரிகிமன் ன
உண்டே னிருந்தருள னந்தமாமயிர் தோதகமே (௩௭)

ஓதனமான விடத்தர ரெழுத்திட்டவொப்பவிலை ச்
சாதன வோலையர் தாழ்குமுயான்பதந்தண்ணெருஞ் ச
மாநனமாக மதித்தன மோகெடுவாய்மருண் ட
சேதனமாக விருந்தோம் பிறந்தென்னசெய்தனமே. (௩௮)

செய்தவம் போதன்முதலோ ரிதுவென்று தெய்வமலர் ப்
பெய்தவம் போருகப் பெண்பெரு மாளெம் பிராட்டியையே ன்
கைதவம் போத வுலகேயென் றேகதிலன் காலனி னி
வைதவம்போத விழைத்தாய் பிழைத்தென்று வாதிக்குமே... (௩௯)

வாதித்தலைத்த வினோலாந்வி லாந்வி மட்டிருத்தி ச்
காதித்தசித்தி தருமியோகசாதனை தன்னிலொன்றி ப்
பேதித்த தத்துவ மெல்லாங் குணநதப் பேரமுதா ல்
சோதித்த தவர்க்கென் னுலகாளருள்வந்து தோற்றிடுமே... (௪௦)

தோற்றென் வினைப்பகையைம்புலவேளிருஞ் குழந்துமன ந்
தேற்றே னறிவைச்சிறைப் பரித்தார்பகந் திங்குதலை க்
கோற்றென் மொழியுலகமாசும்மாவவர் கோட்டிசொள் ள
ஆற்றே னினிச்செப லற்றே னுனக்கின் றடைக்கலமே ... (௪௧)

கலசந் தருமுனிக் கொணக் கொலமுங் காட்டிமந் தா
னிலசந் தனக்கிரிச் சாரனின் றுளை முன் னீதிமறை க்
குலசந் ததிக்குணப் பால்கொடுத்ததாயுட்கொண்டிருந்து ம்
சலசந் திரசஞ்சலப்பி ரெஞ்சைத் திப்பதென்றே (௪௨)

என்றைக்கு நீதுணை யம்மாவென்னுவி யிறந்துவிடு ம்
அன்றைக்கு மோடிவர் தஞ்சலென் பாய்நச் சராவனாயா ன்
மின்றைக்கு மாலையங் கொடர காந்தி விளங்குபொல ன்
கொன்றைக்கு மேற்றிய பொற்றூட் சிமையக் குலக்கொழுந் தே(௪௩)

கொழுந்து நிலவும் பிறைமணநாறுங் குழகன்முடி க்
கழுந்து வரிவிற் கனகா சலததுன் கணவொரு ம்
எழுந்து விட்டயிற் புறப்படு வாயுல கேயினிப்போ ய்
விழுந்து நினையத் தழுந்தா தென்னுவி விடம்பொழுதே (௪௪)

பொழுது கழிந்ததுவி னேயெனக்கென்ன புத்தியுள்ளைத்
தொழுது பணிந்து துதித்தி லனையிதைச் சொல்லிச்சொல்
யழுது புலம்பில் லிடுமோ யமனிளி யாயினுமெ
பழுது களைந்து புரப்பா யுலகம் படைப்புவனே..... (சடு)

படைப்பா றொருவ ரளிப்பா றொருவரப் பாலொருவ
துடைப்பாற் பிறகு தொழில்வே றிரண்டு தொகுத் துவகு
தடைப்பாற்ருவ றெனத்திரி வாருல கம்மசற்று
கடைப்பார்வை செய்கின்ற தொன்றிலைந்தா திக்கக்காரருமே. (சசு)

காறுந்துவர்க்கும் புளிக்குங்கைப்பாமென்கவிமறை ப்ப
டேறுந்திருச்செவிக் கேறுதென்று லுமெளியனுன்பே
கூறுந்தொழில்விட் டுமற்றோர் தவஞ்செய்துகொண்டு நினைத்
தேறும்படிக்குலகம்மாவென்பாழ்மனஞ்செவ்வல்லவே..... [சஎ]

செவ்விக்கலையின்மதியேமதியெனத்தெயரா
கௌவிக்கிடந்த துங்கண்டிரங் றாயெந்தைகண்ணுதலா
நௌவிக்கருங்கணு லகேபொன்னுசையலுறப்ப
வௌ பித்திரிந்தன னிப்படியேவென்னைவாழ்வித்ததே... [சஅ]

வாழ்வித்த தொன்றிலை யிந்நாள் விரையும் வறுமையின
தாழ்வித்த திங்கொரு சற்றல்ல வேயித்தனையுநிற்க
விழ்வித்த தென்னை யருங்கொடுநோய்க்குள்வெவ் வெறுசெ
ஊழ்வித்த தகமென்ன சொல்வே னுனக்கென் னுலகம்மனே. [சக]

அம்மனை பந்து கழங்காக் குலாசல மத்தனையு
எம்மனை மங்கை யெடுத்தாடு நாளுல கின்றெடுத்
செம்மனை நண்மருங் கிந்திரை தேள்வனத் தேவரெல்லா
தம்மனையென வுபுதுவாரி வண்மலர்த் தாளிணைக்கே... [ரு]

தாளென்றி னின்கிணிப்பங்கயப் பூவைத் தலையிர்முடி
தாளென்று சொன்ன கனேகமுண்டே யுன்னை பாதரித்து
கோளென்ற வல்வினை திரா விடினைய கோபிழைந்து
நாளென்று மங்கல கல்யாணசுந்தர நாயகியே... (ருக)

நாயகமடைல முக்கோணத் தேயுன்னை நாடுபிந்த
பேயக மண்டர்தம் பேறெண்ணு மோபெரும்பேருவ
பேயக மண்டமுன் காவிரியிந்தருள் புங்கவன்கை
துய கமண்டல நன்னீர்ப் பொருரைத் துறையன்னமே... (ருஉ)

அன்னம் பழகும் பிடிநடை யாளுல கம்மைசெம்மை ம
கன்னம்பழகுங்கயற்பார்வை வெவ்வுக்கருணைக்கு னே
முன்னம் பழகும் பழவடியாரை முழுது நம் பி
இன்னம் பழகும் பழகுமொன்றாய் நின்ற விபங்கனே... (ருக)

இன்பந்தருநல் வினயில்லை யோவெளி யேற்குள து
துன்பந் தருங்கொடுந் தொவ்வீனையோ வெந்தை சோதங்கண்டு
முன்பந் தரதுந்துமி யோங்கி மாசல முன்பிலிட ட
நன்பந் தரிவின்று சற்றேகவிழ்ந்து நகைத்தபெண்ணே... (ருச)

பெண்மைத் திருவுருப்பெம்மா னுடம்பிற் பிறர்க்குணர்த்து ம்
உன்மைப்பொருளை யுலகுடையானே யுணர்ந்திலே ய
கண்மைக்குவனையிர்த பரவாகக் கருணைகண்டு ம்
வண்மைக் கடலும் வறுமைக்குளாய்நின்ற வன்னெஞ்சமே. (ருரு)

நெஞ்சக் குளையெங்ஙன் வைப்பே னுன்பாத நினைந்துபுல ன்
அஞ்சக்குளே பொன்றுக்கானுலுயில்லை யறிவுகெட்டே ன்
நஞ்சக்குளே நல்ல அன்னை னென்கொளெந்தை நானில் வுப்
பிஞ்சக்குளே சிவப்பூட்டிய தாட்டுணைப் பெண்கொடியே (ருச)

கொடியேன்மனமுங்குழைபெனுன்பேர்சொல்லிக்கூப் பிட்டு ன்
படியேனி னியெப்படியிறைப்பென்யமன் பாசமவிட்ட ர்
அடியேன் விடுவிடேன் தப்போ தடிக்குமடியிற் க
மிடியேனை யம்மவுலகேயெவ்வாறு விடுவிப்பையே..... (ருச)

விடுபோந்தவ னென்னடியா னென்றோடி விலக்குவையே ர
கொடுபோய் நாகித் குளிப்பாட்டு பொவென்றுகறுதவையே ர
அடுபோரயின் முத்தலை வேனமன்செயுமாக்கினைக்கு ட்
படுபோதினென் சொல்லுவா யுலகேயுன் பரர்க்கொந்தே. (ருஉ)

ஒழிவாய்த்தவம் விட்டுலையாரென் னம்மையுலகடிய ர்
விழிவாய்ப்படுஞ் சவி வெவ்வா யராவெள்ளிவெற்பறுப ட்
புழிவாய்ப்பகிரவாடத்தாயிரகோடி யடுக்குமுநீர் க்
குழிவாய்ப்புனலிற் குலைவாய்க் கிடந்துகுழமபிணமே..... (ருக)

குழக்கன் றுலவை மலைப்பாரி சத்திற் குடியிருக்கு ம்
யழக்கன் றிருவுருப்பாதிசெய்தா ய்ததப்பா விகண்ணீ ர்
உழக்கன் றுரியனொருகோட்டையுண்டு கண்ணோட்டைப ட்
அழக்கன் றியதுன்பந்திராய்கொ டுன்னடியார்க்கனலியே... (ருஉ)

அன்யிற் பெயர்க்குன் றெயிற் தோனைப் பெற்ற வென்னம்மை நமிழ் க்
குன்றிற் பிறந்த குழந்தை மந்தா கிலக்கொம்பனையா ர்
முன்யிற் புறநகவுற் சிவகைக்கங் காதர மூர்த்தியிட ம்
ஒன்றுற் சிறந்தது வேகுடியாய்வந்துறைந்தனனோ. (சாக)

உறைக்குங் கனன்முத் தலைவேல் வலந்திரித் தூழிநிற்கு ம்
இறைக்குந் தெளிதற்கெளியதன் றேயுலகின்றவன் னோ
நிறைக்கும்புவனந்திரோதாயிமாயெயினின்றுந் த
மறைக்குந்திருமப வெளியாக்கு மிந்தமகத்துவமே. (சாஉ)

மகமுந்தவீழும்பயின்மலையாசல வாண்னெங்கோ ன்
அகமும்புறமு மமர்ந்திருப்பாய்பொருளார்க்கிதமு கு
சகமும்பெறுகிலன் பொய்வாழ்விதென்றுத்ததாமுய்யே ன்
இகமும்புமுழிந்தேனெனக்கெனினிபயிழைப்பே. (சாஉ)

பிறைத்தே விதுவனாபொய்யோடுமெய்யும்பிதற்றி யொன் னோ
இறழத்தேன்வினைமட டுலகில்லை யேயெளி யேனாக த
துறைத்தேன்விதவதன் றெனினிபயிழைப்பே டாகிலான்டா ம்
மலையுந்தேனெனத்த துலகேபிடிப்பிது மாததாமே. (சாச)

தரப் பொறுடலை நின்னந்திரா தேழத் திரிந்துந்ச்
மாமம். என்கெ வனந்திருப்பார் புன் மனையிலோ
தரடிபொலீரன்நெதரகடற் தாலையது தள்ளுவனா
றாம்பொலீரன் எனஞ்சையுலகே கவலையறுக்கின்றதே. (சாடு)

அறுத்துப் பொருப்பைப் பிளந்தார் பொருளையருவிப்பம்புகாங்
கிறுத்துப் புறப்பயி மறந்தகன்சார லிடத்துநின்
பெயர்த்துச் சிவந்தகின் பொற்றூட் கடிமைப் புறந்ததம் மே
புறுத்துப்பயிப்பில்லை யென்றுநன்றா பென்மனக் தெண்ணியே.

எண்ணத்தி னேயுண்மையென்றும்ல வேத பெருத்துக்கொள்ள
வண்ணத்திலே யென்மனம் வைத்திலென்கொருகவள்ளத்துப்பா
கின்னத்திலே சைவத் கன்றுக்குவார்த்தவன் கீர்த்தியெல்லாந்
அண்ணத்தி லேநின் றமுதுறப் பாடிக்கொண்டாடிவனே. (சாந)

ஆடிச்சிவந்த பதக்கார் பவளச்சுடாடவிப ட்
பொடிச் சிவந்த சரொருதத் தானென வுலகுவைந்தா ள்
சூடிச் சிவந்த கலையெம் காலமுந் சொத்திபங்க ன்
பாடிச் சிவந்த கவிநாவும் பெற்றுகென்பாக்கியமே. (சாவி)

பாக்கியமாவ துலகேயுன் பங்கய பாதமெனு ம்
யோக்கிய வானென வோங்கிய வாழ்வென் றொருபிடியா ய்
வாக்கிய வேத வழிநட வாமன் மயங்கிமல ர்
தேக்கிய திவினைக் குள்ளே மனஞ்சென்று சிக்கியதே.....[எசு]

தசிக்கென்ற கொங்கையுலகேமெல் லென்று சிவந்தபத த்
துக்கென்று வந்து தொழும்பு செய் வேனெந் தோற்ற வென்று ம்
பொக் கென்ற வாவிப் புலான்மீனுக் கேரிப் புனைமடைவாய் க்
கொக்கென்று நின்னு குறிக்கின் தாற்றல் வெங்குற்றமொன்றேயு

ஒன்று மலச்சட மொன்பது பிறலவ் வொன்பதி னு
நின்னு மலச்செடி நாறுமெந் நேரமு நீர்விட்டனறை க்
கன்று துடைப்பினுந் திராது பாழ்த்த வருவருப் பி
தென்று தவிர்ப்ப துலகே நாக மிதினுந்நே... ..(எசு)

நன்றாய் முடிந்த தடியேன் சரித்திர நான் செய்பி மை
ஒன்றா யிரமபதி னாயிர மாயொரு மீர்கவொ ரு
குன்றாய் முடிந்தது பொல் லோ விரந்து குடியென்று போ ய்
நின்றா பொதுங்க வுலகே பொதிய நிழலுக்குளே.....[எஉ]

சிழலுங் குளிர்ச்சியு நீங்காப் பொருளை நெடுந்துறையா ள்
அழலும் பசித்தழ லாற்றுமென் னாததை யாதரித்தி ங்
குறலுங் கருத்து மிழைநுலைப் பாவிழைக்கூடுபெய்யு ன்
குறலும் பயிற்சிய மொன்று நன்றாமென்குணகதியே.(எக)

கடிகாட்டி யென்னைப் புரப்பாள் நடுணையுங் காட்டிநல் ல
மதிகாட்டி யுண்மை வழிகாட்டித் தனை வாளருக்கு ச்
சதிகாட்டி யொக்கின் ருட்டிவித் தாளித் தனையுல க
விதிகாட்டிவித் திதைக்காட்டிப் பேறினி வேறில்லையே... (எசு)

இல்லது முள்ளது நியறிவாயுல கேவினைதா ன
வல்லது செய்யிலு ம்றந்து நியுன் மனம்பொறுத் து
நல்லது செய்வ துனக்கே புகழ்கொண்ட னுனுன்சித்த ம்
அல்லது பின்னை யடியே னுரைத்தென்ன வாவதுவே..... (எடு)

ஆவது மோர்பொரு ளாகா ததுமுல் கம்மமன்மே ற்
சாவது மாறிச் சனிப்பது மூருஞ் சுகடமென்ன ப்
போவது மீள்வதுமெல்லாமுன் சித்திரம் புன்மையன் ரோ
நோவது மேழை யுகப்பதும் வேறு நுவல்வதுமே[எசு]

வதுவைத் திருமுன்யிற் பநதரின் கீழும்பி வைத்ததன் மே ல்
விதுவைப்புனைதொங்கல் வேணிப்பிரான் வைத்த மென்மலர்தா
ளதுவைப் பெனவெண்ணமாட்டாம்ற் போய்க்கழுகாதியுண்ணும்
பொதுவைப் பொருளென துலகேயினாயிடடுப் போற்றுவனே.

போற்றும் வணங்கு மூலகானைத்தெனெம் பொருப் பொருபால்
நாற்று நிரம்பி நடைகாவும் பாய்ந்து நறுங்களிச்ச
நாற்று வளங்கெழு தெம்மாக்களாநிழ் துட்பொரு
யாற்று நெடுந்துறை மேலிருப்பாள்செம்போனகையத்தே. (எஅ)

ஆலையம் போதென்றிருந்தார் வணங்குல கம்மைய நா ன்
காலையம் போதும் பகற்போதும் பாணுக் கதிர்முருகு... ..
மாலையம் போதுந் தொழுவே நெனக்கிது மாத்தியமே
வேலையம் போதனுக் கென்பொருட் டாலிலை வேலையுமே. (எக)

வேலை யெடுத்துப் பொருப்பெறிந் தோனம்மை மென்கமல ... க்
காலை யெடுத்துக் கருத்துள் வைத்தேனிலை கல்வியின்சொன் ...
மூலை யெடுத்துப் பனையெனென் சொல்வதம் மாவவதி ...
யோலை யெடுத்துப் புறப்படுங் கூற்றுக் குரையெடுத்தே. (எம்)

எடுத்திற்றப்பிற் கதிபெறவேண்டி லெறிநிலை நீ ர்
மடுத்தமுனிக்கு மணக்கோலங் காட்டி மலையமலை க்
கடுத்ததலத்தி லிருந்தாளெனம்மை யவளை வெம்மை
கொடுத்த பசிக்குயிர் வெம்பிடுவீர் சென்று சும்பிடுமே (எந்)

சும்பத்தில் வந்தவன் போற்றும் காள்பொற் குழைதடிந் து
விம்பத்தி னின்று விளையாமங் கண்கள் விடக்குமர க்
கம்ம நதிநந்து வணங்காத பாவியைக் காத்து நல் ல
சம்பதது நல்கி யொழிப்ப தென்றோமனத தாயததையே (எஉ)

தாபிக்குஞ் செய்கை தருமுயிர் காக்குந் தகைமைநல்கு ம்
கோபிக்குந் தன்மை கொடுப்பிக்கு முதண்ட கோடியெல்லா ம்
நாபிகளுள் வந்தவன் முன்னோரைக் கொண்டு நடப்பிக்கும் வான்
சோபிக்குங் கண்கொண்டெலகாளென்பாசந்துடைப்பிக்குமே(எங்)

துடைத்தா யிலைவன் கலினோபை யெல்னைத் தொழும்புசெய்யப்
படைத்தா யிலைவந்து பார்த்தா யிலையுள்ளப் பள்ளத்திலி ட்
டடைத்தா யிலையுன் கருணைப் பரவாகத்தை யைவலாவி ட்
டைடைத்தாயிலையுலகம்ம நன்று மென் னுயிர்ப்பயிரே. (எச)

யயிரிட்டு வேலி பிரிப்பவர் போலிந்தப் பார்த்தும் பிறவி க்
குயிரிட்டு வாழ்வொளித் தாயுல கேபக ரோத்யென்னை த்
தயிரிட்ட காமபிடை மத்தினைப் போல்லைத் தான்மறிப்பே ன்
அயிரிட்டவேலை யுலகீன்ற நின்றிரு வாணையிட்டே. [அடு]

இட்டம் பிறிதிங் கிலையுலகே யெனக் கிந்திரா ன்
பட்டம் பெறுவது பாரமன் நேதம் பதவியி லே
நட்டம் புயனையு மாற்றி விப்பாரன் னவிரிட்ட தே
சட்டம் பலவுண் டனைப்போற்றப் பெற்றவர் தாட்டிகமே (அசு)

தாட்டா மரைதந் தருளுலகே பட்ட சஞ்சலங்க ள்
கேட்டா ருருகுவர் கேட்டே னினியென் கிலைசமேல்லா ம்
பாட்டா லுனாசெயிற் பட்டோலை கோடிபற்றாததை யோ
ரோட்டா யிரம்வரி திட்ட வல்லார் சற்றெழுதுவனோ. [அள]

எழுதும் படியுமுருவேற்றும் போற்று மினச்சுரும்ப ன்
கொழுதும் பரிமளக் தொந்தள நீளக்குபிலுலகா ள்
முழுதுங்கருணை புரிவான் சன்னமு மோசனமா ம்
பழுதுந் தவிருங் கெடுவி ரொழுத்தோர் பதினஞ்சமே. (அஅ)

அஞ்சிக் திரிந்து பெரியோனாக் காணி லயர்ந்துகெட்டே ன்
கஞ்சிக் கலைந்து கவலைப்பட்டேன் சதங் கைத்திருந்தா ட்
பஞ்சிக்கிணங்கு மழியாக் கருணை பழுத்தவ ப
ரஞ்சிப் பசும்பொனருட்பாவ நாசத் திருக்கவுமே. (அக)

இருக்குந் தலமிலை யோழுக்களாநீழ லெதையெல்லா ம்
முருக்குங் கடவுண் முழுத்தீ யுடம்பையுன் மோகத்தினு ல்
உருக்கும் படியங் கிருந்தாய் பொறுத்தது வோவிறுகி
பருக்குங் குவிமுலை யாயுலகீன்றவுன் பச்சுடம்பே. (கஅ)

பச்சைப்படிவத்துலகே யிரண்டு படியுனக்கு ப்
பிச்சைப் படிசெல்லுப்பெம்மா னைப்பது பேருலக ம்
இச்சைப் படிக்குண்ண வென்றோ வெனக்கில்லை யென்னிநிந் த்
கொச்சைப்படிதன் பொருட்டா லனக்குங் குறைப்படிபே (கக)

படிக்குங் கவிரின் பயனாகச் சொல்லிற் படுத்தி வி னை
படிக்கும் படியென் முயற்சி கொண்டோ வண்டு மூச்செறி ய
வெடிக்குந் தொடைமைக் குழலுலகே யென்று வேதமெல்லாம்
வடிக்கும் பெயரை யென்னுந் தழும்பெந் வழுத்துவனே (கஉ)

வழுத்த நீனைக்கிலன் மாதலகாளை யென்மண்டைவி டி
யெழுத்தை வெறுப்பதினி யேதுகண்ட தெல்லாம் பசிதது க்
கொழுத்த விடக்குட லால்வந்த பாவமோர் கோடி யென் னைக்
கழுத்தை முறிக்குஞ் சமைப்பார மெத்தக் கனக்கின்றதே. (கங)

கனமுண்ட கூந்தலுலகேயுன் சன்னிதி காத்திருக் க
மனமுண்டு பாழ்த்த வறுமை யொட்டாது வலியச்செய்ய ம்
இனமுண்டு நீ கொடுபோய் நெடுநூர மிவனையன் கே
தனமுண்டு காணென்றது தேட்டதுவுந் நுடையுண்டதே. (கஈ)

உண்டார் கடல்விடந் தன்மண வாளரன் றுண்கையி லே
கண்டாளுலகம்மை கண்டத்தி லேமலர்க் கையைவைத்து க்
கொண்டார் பிறகங் கமுதான தென்பது கொண்டிவட் கு
விண்டாலென் புன்கவி நன்கவி யாமென்று விண்டனனே. (கஊ)

விண்டல நின்ற சரங்கால சந்தரசு வேதமு க்
மண்டல முங்கை மலரொடுந் தொளில் வழிந்தரத் த
குண்டலமும்பொலி வாலப் பீராய குமாரத்தியாய் ச்
செண்டலர் சென்கை யுலகாளென் னுவிற்சிறந்தனளே. (ககூ)

சிறப்பார் சிறப்பி னுலகாளடியவர் சிந்தைக்கென்ன ம்
பிறப்பார் பிறப்பும் பெறுவார் தவமுமப் பேறுதப் பி
இறப்பா றிறப்பு மிறவாமை வேண்டுமென்றில்லறத்தை த்
துறப்பார் துறப்பு நகைக்கிட மானவித் தொண்டனுக்கே. (ககூ)

தொண்டைக் கனிவிள்ள வள்ளுகிர் வீணைதுழாவ நெடு ன்
கொண்டச் சொருக்குப் புறந்தாழ் வேலைக் குழைதபு ம்
சண்டைக் கயலுஞ் சிவப்பேற மாதங்கி சாமனையா ம்
பண்டைப் படிவத் துலகாளருள்வந்து பாலிக்குமே. (ககூ)

மாலான வேலையிற் சிந்தாமணிமண்டி பத்தின் மறை
நாலான பிடத்தை ஞானந்த மாயநுன் ஞாயிறுபோ ல்
மாலான தேவர்கள் காலான மஞ்சளது வந்திருக்கு ம்
மேலான வாழ்வையுங் கண்டேன் பொருளைக்கு மேல்புறத்தே ம்

மேலைக் கடவுளிடப் பாகமுந்துள்ள வெள்ளம் வி
மலைப் பொதிய வரைச்சாரலு நின்ற வண்ணமுந் தா ட்
காலைக் கமலமுங் கல்யாண விக்ரக கார்த்தியைப் பி ன்
னோலைக் குழையுங் குழற்காடும் வாழி யுலகம்மையே. (11)

உலகம்மை கவித்துறையந்தாதி முற்றுப்பெற்றது.